

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
2023.

ΤΡΙΤΗ. Ι' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ. .
„Ηχος πλ. δ'.

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Αίμιλιανοῦ,
Ἐπισκόπου Κυζίκου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΚΡΟΣ
ΓΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας

αύτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἣς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ

ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. δόντος σου
αὐτοῖς συλλέξουσιν.

**ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.**

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἵτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὸ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ

καπνίζονται.
 ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
 Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·
 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἔγὼ δὲ
 εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
 ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
 ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν Θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ¹
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ό β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι
ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ¹
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ¹
μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν

ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡ̄ς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἔκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἔστιν.

**Στιχηρὰ τῆς Ἔορτῆς Ἡχος δ' Ἔδωκας
σημείωσιν.**

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σην Θεότητα
Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου,
Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου,
καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος
ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς
χειρώσεως, μεθ' ὧν σου τὴν
φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν,
Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡχος δ'.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδὴς ὑπὲρ
ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν ὅρει Θαβώρ,
δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ
ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν
οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εύσπλαγχνίαν

φορέσας Κύριε· διό σου τὴν
φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν,
Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι¹
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὕχος δ'.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι
Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἑορτάζοντες, Χριστέ
σου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν,
τὴν ἐν Θαβωρίῳ ἐν ᾧ παρέστησας

Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σωτὴρ
φιλάνθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον,
καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ
Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τοῦ Ἅγιου Ὅχος δ' Ο ἐξ
ὑψίστου κληθεὶς.**

Ο τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας,
ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνετο, καὶ
τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον,
τοῦ Κοπρωνύμου ἄθεον αἴρεσιν, τότε
τοῦτο Πάνσοφε, σαφῶς διήλεγξας, σῇ
παρρησίᾳ χρησάμενος, συνηθροισμένης,
Ἄρχιερέων τῆς συνελεύσεως· ὅθεν
ἐγνώσθης γενναιότατος, στρατιώτης

Χριστοῦ παμμακάριστε, ὃν ἱκέτευε
σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος δ'.

Ο οὐρανίαις μοναῖς ἐνῷκισμένος, ὅτε τὴν
ἀτίθασον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβὴς
ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν
σὴν στερρότητα, τότε τὸν Παράδεισον·

ὅθεν πεπτώκαμεν μόνην πατρίδα
θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μέτ'
εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν
δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζωὴν
κατοπτεῦσαι Χριστόν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι,
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἔφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος δ'.

Πυρίνη γλώσσῃ πανσόφως κεχρημένος,
ὅτε μιξοβάρβαρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ
προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν
σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ
τύραννος, τότε σὺ τὸν ἐνθεον νόμον
ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἡ
τῆς εἰκόνος, ὡς πού τις ἔφη πρὸς τὸ
ἀρχέτυπον, καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς
ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θὴρ ὁ
δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ,
θεορρῆμον ἰερώτατε.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος α'.
Ό πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ
ὅρους Σινᾶ διὰ συμβόλων. Ἐγὼ εἰμι,
λέγων ὁ Ων, σήμερον ἐπ' ὅρους Θαβώρ,
μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν,
ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος,
ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν
ούσιαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος,
μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ
Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς
εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον
διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Εἴσοδος, Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
"Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας Ἡχος δ'

Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.
Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός της δικαιοσύνης μου.

Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

·Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων

ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ύπέρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπέρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **”Αγγελον είρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**
 - **Σοὶ Κύριε.**

”Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Άμήν.

Είρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς
Ἐορτῆς. Ἡχος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης
Χριστὲ.**

**Μορφούμενος δι' οἴκτον Χριστέ, Ἄδαμ
τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου,
ὢφθης δεύτερος, Ἄδαμ, ἐν ὅρει δὲ Σωτήρ
μου, Θαβὼρ μετεμορφώθης,
παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.**

**Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἔστιν ἡ
γῆ.**

**Ἐξέστησαν ὄρῶντες τὴν σήν, τῆς χάριτος
οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου
Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὅρει
Θαβωρίῳ, μεθ' ᾧ σε προσκυνοῦμεν, σὺν
τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι.**

**Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἔρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί
σου ἀγαλλιάσονται.**

**Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ
Μεταμορφώσει Χριστέ, ἦν τοῖς θείοις
Ἀποστόλοις ἐν Θαβὼρ, Μωσεῖ τε καὶ
Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὡν, ἀρρήτως
λάμψας ὑπὲρ ἥλιον.**

Θεοτοκίον Ἡχος α'

**Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ
προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός,
πρὸς ἄνθρωπους ἐπιδημίαν, ὁ θεοπάτωρ
Δαυΐδ, πόρρωθεν πρὸς εύφροσύνην
συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς**

άνακράζει· Θαβὼρ καὶ Ἔρμὼν ἐν τῷ
όνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ
γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν
Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν
Ἄδὰμ φύσιν, μεταμορφωθείς,
ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας,
μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς
Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ
βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντός,
Κύριε δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου

καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν
ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου
ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος
καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου
ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον
ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι
Κύριε ὄδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ
ἥρα τὴν ψυχήν μου
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς
σὲ κατέφυγον
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι

σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εύθείᾳ
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου Κύριε ζήσεις με
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχήν μου
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς
ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου **ὅτι ἐγὼ δοῦλός
σού εἰμι.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.**

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Ὕχος δ' Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν
 προσδράμωμεν,
 ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί,
 καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ,
 κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς·
 Δέσποινα,
 βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα,
 σπεῦσον,
 ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων,
 μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς·
 σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.**

Δόξα...

Το Απολυτίκιον του Αγίου του Ναού.

Καὶ νῦν...

**Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε,
 τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
 εἴμη γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
 τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων
 κινδύνων;
 Τὶς δὲ διεφύλαξεν
 ἔως νῦν ἐλευθέρους;
 Οὐκ ἀποστῶμεν,
 Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
 σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί,
 ἐκ παντοίων δεινῶν.**

Ψαλμὸς 50

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἔξαλειψον.

- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εύθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὄλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα·
- **τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σου μόσχους.**

Ήχος πλ. δ' Ωδὴ α' Ό Είρμὸς.

Ύγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών,
ό Ισραηλίτης ἀνεβόα,
τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἔσωμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς,
πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν·
Ω Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε,
τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί,
πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν
ψυχήν,

εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ,
τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δόξα...

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν,
δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν
δεινῶν·

σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω,
καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Καὶ νῦν...

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ
σοῦ,

ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ,
ώς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ωδὴ γ' Ό Είρμὸς.

Ούρανίας ἀψιδος,
 ὄροφουργὲ Κύριε,
 καὶ τῆς Ἔκκλησίας Δομῆτορ,
 σὺ με στερέωσον,
 ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ,
 τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
 τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
 μόνε φιλάνθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστασίαν καὶ σκέπην,
 ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννῆτορ,
 Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου,
 τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία,
 τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
 μόνη πανύμνητε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ίκετεύω, Παρθένε,
 τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην,
 διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε,
 τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας,
 μόνη πανάχραντε.

Δόξα...

Εὔεργέτην τεκοῦσα,
 τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
 τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον,
 πᾶσιν ἀνάβλυσον·

πάντα γὰρ δύνασαι,
ώς δυνατὸν ἐν ἰσχύῃ,
τὸν Χριστὸν κυήσασα,
Θεομακάριστε.

Καὶ νῦν...

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις,
καὶ νοσεροῖς πάθεσιν,
έξεταζομένῳ, Παρθένε,
σύ μοι βοήθησον·
τῶν ἱαμάτων γάρ,
ἀνελλιπῇ σε γινώσκω,
θησαυρόν,
Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

**Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους
σου, Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ
καταφεύγομεν,
ώς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.**

**Ἐπίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ, πανύμνητε
Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος
κάκωσιν,
καὶ ἵασαι τῆς Ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.**

Κύριε ἔλέησον(3)

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ του Ἀρχιεπισκόπου

ήμῶν (**δεινός**) καὶ πάσης της ἐν Χριστῷ
ήμῶν ἀδελφότητος. **Κύριε ἐλέησον(3)**

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των
ἀμαρτιῶν των δούλων του Θεοῦ, πάντων
των εὔσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν,
των κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τη (**κώνη, πόλη**) ταύτῃ, των ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ
ἀφειρωτῶν του ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον(3)

”Ετι δεόμεθα ὑπέρ των δούλων του
Θεοῦ, (**όνόματα**).

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τους αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμήν.

Κάθισμα Ἡχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος
ἀπροσμάχητον,
ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον,
ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα,
πρόφθασον,
καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε,
τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον,
κατενόησα τὰ ἔργα σου,
καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον,
ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον,
καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον,
τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον,
ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι,
ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα,
καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα...

Ἄπολαύοντες, Πάναγνε,
τῶν σῶν δωρημάτων εύχαριστήριον,
ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον,
οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν...

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα,
καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον,
κεκτημένοι σε, Πανύμνητε,
δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Ωδὴ ε'.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου
Κύριε,
καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν

φιλάνθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

"Εμπλησον, Άγνη, εύφροσύνης τὴν
καρδίαν μου,
τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν,
τῆς εύφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε
Άγνη,
ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν
εἰρήνην,
τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα...

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου,
Θεόνυμφε,
τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς
τεκοῦσα,
τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Καὶ νῦν...

"Ιασαι Άγνη, τῶν παθῶν μου τὴν
ἀσθένειαν,
ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν,
τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

'Ωδὴ ζ'.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον,
καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τάς θλίψεις,
ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη,
καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἀδῃ προσήγγισε,
καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς·

Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν,
ἐξαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ,
τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν,
κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον,
τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν,
τῆς ἔχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι,
καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε,
τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὅχλον,
καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν,
καὶ δέομαι διαπαντός,
ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου **ῥυσθῆναι με.**

Δόξα...

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα,
καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν,
καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη,
καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα·
ὝΩ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς,
τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Καὶ νῦν...

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι,
καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις τῇ σαρκὶ μου,
ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου,
καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα,
σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς,
ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους
σου, Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ
καταφεύγομεν,
ώς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

”Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον
ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα,
δυσώπησον,
ώς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.

Κύριε ἔλέησον (3)

”Ετι δεόμεθα ὑπέρ του Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (**δεινός**) καὶ πάσης της ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἔλέησον (3)

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των
ἀμαρτιῶν των δούλων του Θεοῦ, πάντων
των εύσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν,
των κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τη (**κώνη, πόλη**) ταύτη, των ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ
ἀφειρωτῶν του ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἔλέησον (3)

”Ετι δεόμεθα ὑπέρ των δούλων του

Θεοῦ, (όνόματα).

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τους αἰῶνας των αἰώνων.

΄Αμήν.

Κοντάκιον Ὡχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε.
Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων
φωνάς,
ἀλλὰ πρόφθασον, ως ἀγαθή,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν,
ἡ προστατεύουσα ἀεί,
Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄνόματός σου ἐν
πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄνόματός σου ἐν
πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ

Στίχ. "Ακουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ
κλῖνον τὸ οὓς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ
λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός

**σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ
κάλλους σου.**

Τοῦ ὄνόματός σου μνησθήσομαι ἐν πάσῃ
γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Καὶ ὑπέρ του καταξιωθῆναι ἡμᾶς της
ἀκροάσεως του ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοῖ, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου,
τὸ Ἀνάγνωσμα.**
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοί, Κύριε, δόξα σοί.

Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρειν ἡν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἤσπάσατο
τὴν Ἐλισάβετ· καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν ἡ
Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας,
ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς,
καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἅγίου ἡ
Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ,
καὶ εἶπεν· Εὔλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εύλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου,
καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ

τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἰδοὺ γάρ, ὡς
 ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς
 τὰ ὕτα μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ
 βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ
 πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
 λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ
 εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν
 Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ¹
 τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν
 ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·
 ἵδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
 πᾶσαι αἱ γενεαί ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
 ὁ δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
 "Εμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας
 τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον
 αὐτῆς.

Δόξα σοί, Κύριε, δόξα σοί.

Δόξα ... Ἡχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι,
 ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
 ἐγκλημάτων.

Καὶ νύν ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
 ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
 ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν

**οίκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.**

Ὕχος πλ. β' "Ολην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσῃς με,
ἀνθρωπίνη προστασία,
Παναγία δέσποινα,
ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ ίκέτου σου·
θλίψις γὰρ ἔχει με,
φέρειν οὐ δύναμαι,
τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα,
σκέπην οὐ κέκτημαι,
οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος,
πάντοθεν πολεμούμενος,
καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου·
Δέσποινα τοῦ κόσμου,
ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν,
μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν,
τὸ συμφέρον ποίησον.

"Ἔτερα Θεοτοκία.

Ούδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί,
κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται,
ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε,
ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ
δώρημα,
πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

**Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων,
ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων
ὑπάρχουσα,**

Θεοτόκε Παρθένε,
σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων
ἡ εἰρήνη,
τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη,
ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ
εύλογησον τὴν κληρονομίαν σου·
ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς· Ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν
Ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ ἡμᾶς τὰ
ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς
παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων
ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ
Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου
τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ
Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας·
Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας,
Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος,
καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν
θαυματουργῶν· τῶν ἀγίων ἐνδόξων

μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ
 Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ
 Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
 καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ
 Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν
 Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ
 Ἐλευθερίου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων,
 μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας,
 Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς,
 Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν
 ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
 Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων
 Πατέρων ἡμῶν, (**ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ
 δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ
 Ἀννης, (**ἡμέρας**), καὶ πάντων σου τῶν
 Ἅγιων ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε
 Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν
 δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ
 τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
 εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
 ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ωδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας,
 καταντήσαντες Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνί¹
 ποτε,

τῇ πίστει τῆς Τριάδος,
 τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν
 ψάλλοντες·

Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εύλογητὸς εῖ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν,
 ὡς ἡθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι,
 ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου,
 κατώκησας τῷ κόσμῳ,
 ἦν προστάτιν ἀνέδειξας·

Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εύλογητὸς εῖ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους,
 ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνὴ δυσώπησον,
 ρύσθηναι τῶν πταισμάτων,
 ψυχῆς τε μολυσμάτων,
 τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας·

Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εύλογητὸς εῖ.

Δόξα ...

Θησαυρὸν σωτηρίας,
 καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν,
 καὶ πύργον ἀσφαλείας,
 καὶ θύραν μετανοίας,
 τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας·

Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εύλογητὸς εῖ.

Καὶ νῦν ...

Σωμάτων μαλακίας,
 καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια,
 τῶν πόθῳ προσιόντων,
 τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν

άξιωσον,
η τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ωδὴ η'.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τοὺς βιοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους,
μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας,
καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές,
ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε
Παρθένε,
καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου
τόκον.

Δόξα ...

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις,
καὶ σαρκὸς τὰς ὁδύνας, Παρθένε,
ἴνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Καὶ νῦν ...

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς
ἐκδιώκεις,
καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε·
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ωδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον,
σὲ ὁμολογοῦμεν,

οὶ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἄγνή,
σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις,
σὲ μεγαλύνοντες.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τροήν μου τῶν δακρύων,
μὴ ἀποποιήσῃς,
ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον,
ἀφηρηκότα Παρθένε,
Χριστὸν κυήσασα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν,
πλήρωσον, Παρθένε,
ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα,
τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην,
ἐξαφανίσασα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λιμὴν καὶ προστασία,
τῶν σοὶ προσφευγόντων,
γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον,
καταφυγή τε καὶ σκέπη,
καὶ ἀγαλλίαμα.

Δόξα ...

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι,
λάμπρυνον, Παρθένε,
τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα,
τοὺς εὔσεβῶς Θεοτόκον,
σὲ καταγγέλλοντας.

Καὶ νῦν ...

Κακώσεως ἐν τόπῳ,
τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντᾳ,
Παρθένε,

θεράπευσον,
έξ ἀρρωστίας εἰς ὥσιν,
μετασκευάζουσα.

Μεγαλυνάρια.

"Αξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ
καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν,
τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς
κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου,
ὕμνοις τιμήσωμεν.

Άπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ
τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή, πρὸς
σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπὶς
ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ,
δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν
ἴκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα, τοῦ κόσμου
γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ὥδήν, νῦν
 τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῷ,
 μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν
 Ἅγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ
 οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ
 προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν
 σεπτήν, τὴν ἱστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ
 ἀποστόλου, Λουκᾶ Ἱερωτάτου, τὴν
 Ὁδηγήτριαν.

Μεγαλυνάρια του Αγίου του Ναού.

Του Αγίου Νικολάου.

Ὀρφανῶν προστάτην σε καὶ χηρῶν,
 πεινώντων τροφέα, πενομένων τε
 πλουτιστήν, αἱχμαλώτων ρύστην,
 πλεόντων τε σωτῆρα, κεκτήμεθα
 παμμάκαρ, Σοφὲ Νικόλαε.

Του Ι. Ν. Προφήτου Ηλία Κόρμπι.

Προφήτου Ηλία.

Ζήλω ούρανίω πυρποληθείς, φλέγεις
 τὴν ἀπάτην, ὡς πυρίπνους καὶ ζηλωτής·
 ὅθεν ἀνυψώθης ἐν ἄρματι πυρίνῳ, ὡς
 Ἡλιοὺ Προφῆτα, πρὸς βίον ἄφθαρτον.

Αγίου Διονυσίου Αεροπαγίτου.

Πρῶτος Ἀθηναίων Ἀρχιερεύς, πρῶτος τε
 καὶ μάρτυς γεγονέναι ἀξιωθείς, ὑπὲρ
 ἡμῶν ἀπάντων ποιοῦ σὴν ἵκεσίαν Θεῷ,
 θερμαῖς λιταῖς σου, ὡς Διονύσιε.

Αγίας Βαρβάρας.

Πατέρα λιποῦσα τόν δυσσεβῆ, ἐδείχθης
θυγάτηρ, βασιλέως τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ
οὗ προθύμως, ἀθλήσασα Βαρβάρα,
λυτροῦσαι πάσης νόσου, τοὺς
προσιόντας σοι.

Αγίας Ξενίας.

Τοὺς ἀσπαζομένους πανευλαβῶς,
Μάρτυς στεφηφόρε, τὴν Εἰκόνα σου τὴν
σεπτήν, νόσων τῆς καρδίας καὶ νεύρων
ταῖς λιταῖς σου, καὶ σεληνιασμοῦ τε,
Ξενία, φύλαξον.

Του Αγίου της ημέρας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαι,
Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ
σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**έκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Άπολυτίκιον του Αγίου της ημέρας.

Άπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Ἡχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας Οδηγέ, ευσεβίας διδάσκαλε
καὶ σεμνότητος, τής οικουμένης ο
φωστήρ, αρχιερέων θεόπνευστον
εγκαλλώπισμα, Αιμιλιανέ σοφέ, ταίς
διδαχαίς σου πάντας εφώτισας, λύρα τού
Πνεύματος, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ,
σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Άπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς Ἡχος βαρὺς.

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.**

Κύριε, ἔλέησον. (3). "Ετι δεόμεθα ὑπέρ
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δεῖνος) καὶ
πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἔλέησον. (3).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων,
συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου
ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἔλέησον. (3).

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ
Θεοῦ, (όνόματα).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι
τὴν ἀγίαν Ἑκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν
ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ
όργης, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ,
καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας,

έπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν Ἱλεων, εὔμενῆς καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον

Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὄργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ὥσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (3).

"Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (3).

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ Ἱλεως, Ἱλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (3).

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ό Άναγνώστης: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ών εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ό Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ό Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ό Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ
μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν
ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων
Χριστός ο αληθινός Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας Αύτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου**
τοῦ Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ**
Ἄγίου τῆς ἡμέρας,) καὶ πάντων τῶν
Ἄγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

Ἐξαποστειλάρια της Θεοτόκου.

‘Ηχος γ’ ‘Ο ούρανὸν τοῖς ἄστροις.
Ἄπόστολοι ἐκ περάτων,
συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ
χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ,
Γίε καὶ Θεέ μου, **παράλαβέ μου τὸ**
πνεῦμα.

‘Ο γλυκασμὸς τῶν Ἅγγελων, τῶν
θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ
προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου,
ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων
βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν
φιλάνθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς
πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἅγγελων,
παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι
ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ
δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε
θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως,
ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς
τὸν Δεσπότην;

Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Άμήν.

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
2023.
ΤΡΙΤΗ. Ι' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ. .
‘Ηχος πλ. δ'.

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Αἰμιλιανοῦ,
Ἐπισκόπου Κυζίκου.

ΟΡΘΡΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
 καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
 Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
 Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
 Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
 Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
 καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
 σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

“Ἄγιος ὁ Θεός, “Ἄγιος Ἰσχυρός, “Ἄγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 “Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ'**).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὃς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὃς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.
Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
 τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
 δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
 τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

·Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
 ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
 οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
 εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
 πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
 αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν

συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλεησον.**

**Κύριε, ἔλεησον. Κύριε, ἔλεησον. Κύριε,
ἔλεησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἔλεησον. Κύριε, ἔλεησον. Κύριε,
ἔλεησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἔλεησον. Κύριε, ἔλεησον. Κύριε,
ἔλεησον.**

"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Άμήν.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ (**ἐκ γ'**).**

**Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου (**ἐκ
β'**).**

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

έγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν

συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἔξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἔβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἔως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα,
ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ

άπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἔγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὥσει
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκαούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.

ὅτι ἔγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·

οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον

άγαθωσύνην.
 μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
 ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ὥ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
 ἔδιψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
 σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
 ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
 τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
 ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
 τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
 μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν

μου, είσελεύσονται είς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται είς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων είς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὥπισω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (έκ γ'**).**
Κύριε, ἐλέησον. (έκ γ'**).**
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
είσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων
είς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,

ώσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.

ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

έμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.

οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·

μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν

γῇ ἐπιλελησμένῃ;
κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἔξηπορήθην.

ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ

φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ώσει ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
ἔμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ^{ταλαιπωρίας.}

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·
εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὔιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,

μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
 αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
 ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ Ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἴκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἔμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.
 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
 Θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἵσχυϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἔκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἔμε τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἔμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

ἔμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἔμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἔμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου, ἡ

ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἔμοῦ, καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου (**ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

΄Αλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα.
Δόξα σοι ό Θεός (έκ γ').
 Ή ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

΄Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
 ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
 καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
 ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
 τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
 τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἱχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αύτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αύτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς Ἡχος βαρὺς.
Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν

δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.**

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμην.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς
Ἐορτῆς. Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ.**

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγήν, τὴν μετὰ
δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ
φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ¹
τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης, Ἡλίας
καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι, τοὺς τρεῖς
τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας, οἱ
κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ
ἀστραπῇ σου ἔξεστησαν, ὁ τότε τούτοις,
τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγήν, τὴν μετὰ
δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ
φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ¹
τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης, Ἡλίας
καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι, τοὺς τρεῖς
τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας, οἱ
κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ
ἀστραπῇ σου ἔξεστησαν, ὁ τότε τούτοις,
τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς
Ἐορτῆς Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ.**

'Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ,
μεταμορφούμενος Σωτήρ, τοῖς

προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν
σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἥστραψας
τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτός,
συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν
συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος
ἔλεγεν· Οἴκτιρμον, καλὸν ἔστιν ὥδε εἶναι
σὺν σοί, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου
λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ,
μεταμορφούμενος Σωτήρ, τοῖς
προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν
σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἥστραψας
τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτός,
συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν
συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος
ἔλεγεν· Οἴκτιρμον, καλὸν ἔστιν ὥδε εἶναι
σὺν σοί, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου
λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.

- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἔξαλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εύθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

- ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες.

Δεύτερος Κανών, φέρων Ἀκροστιχίδα.

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβὼρ εἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Ὁδὴ α' Ἡχος πλ. δ' Υγρὰν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσσῃ προφητικῶς, ἵδων ἐν νεφέλῃ καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ως πέτρα τῷ σώματι σκεπασθείς, τῷ
τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν,
Μωσῆς ὁ θεόπτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ
καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὅρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν
Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῇ, ἐν
γνόφῳ τὸ πάλαι, ἐν φωτὶ δέ, **νῦν**
ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Ο Κανὼν τοῦ Ἅγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τὸν μέγαν Αἴμιλιανὸν ἐν ἄσμασιν ἔξιχα
μέλπω. **Θεοφάνους. Ὡδὴ α' Ἡχος α'**
Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις συνοικῶν,
ταξιαρχίαις θεόφρον μακάριε, τοὺς
ἐπιτελοῦντάς σου, χαρμονικῶς τὴν
ποθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ἐποπτεύων,
τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

“Ολος τῷ Δεσπότῃ συγκραθείς, καὶ τοῖς
ἐκεῖθεν ἀστράψας πυρσεύμασι, πᾶσαν
κατεφώτισας, σαῖς διδαχαῖς θεοσεβῆ
πανήγυριν, ὡς Ἱεροφάντωρ, φανεὶς
θεόφρον θεόληπτε.

Νοῦν καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς
Ἱεράρχα κατέστησας, οἴα δικαιότατος,
διαιτητὴς τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι,
Πάτερ διανέμων, τοῖς ἐκατέροις τὰ
πρόσφορα.

Μύστης ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς
Ἐκκλησίας σαφῶς προϊστάμενος, ὡφθης
παναοίδιμε, καὶ κραταιὸς τῆς ἀληθείας
πρόμαχος, μύλας τῶν λεόντων, συνθλῶν
καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεοτοκίον.

Ἐνα ἐκατέραις εὔσεβῶς, τὸν ἐκ γαστρός
σου τεχθέντα γινώσκομεν, φύσεσι
Πανάμωμε, Θεὸν ὄμοῦ ὑπερφυῶς καὶ
ἄνθρωπον, ἔχοντα τελείως ἐκάστης τὰ
ἰδιώματα.

Κανών β', Ωδὴ γ', τῆς Ἔορτῆς Ἡχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ
πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσῆ ὄμιλοῦσα, τῷ
σῷ Θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς
ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβώρ σου
Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανῆλθέ σοι Λόγε, μονογενὲς Ὕψιστε,
ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους
Θαβώρ, καὶ συμπαρέστησαν ὅτε Μωσῆς
καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ Θεράποντες, μόνε
φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς
γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας τὴν
ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἥν ἐν

**δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἡλίας τε,
εἴδον ἐν ὅρει Θαβώρ.**

**Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἅγίου Ἡχος α' Ὁ
μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.**

**Ίκέτην θεόφρονα Χριστοῦ, πιστοῖς σε
προβαλλόμεθα, τὸν δι' αὐτὸν λαμπρῶς
ἀριστεύσαντα, καὶ τὴν εἰκόνα τούτου
τιμήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ
τὴν ἄνωθεν πίστιν φυλάξαντα.**

**Μαρτύρων στερρότητα δεικνύεις, θεόφρον
ἀξιάγαστε, τὴν δυσσεβῆ ὄφρὺν
ἐξεφαύλισας, τῆς Ἑκκλησίας ἐκφανεὶς
πρόβιολος, ἀρραγὴς ἀκλόνητος, καὶ
μεσίτης ἐνθεος, καρτερῶς διελέγχων
τοὺς ἄφρονας.**

**Ίὸν τῆς αἱρέσεως πιῶν, εἰς κόρον ὁ
παμπόνηρος, διδακτικῷ σου λόγῳ
διήλεγκται· φωτὶ γὰρ σκότος
ἔξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματα,
πονηροῦ βουλεύματος τῆς ἐνθέου
σοφίας ταῖς λάμψει.**

Θεοτοκίον.

**Λαμπρᾶ σε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, κυρίως
Θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν
κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν
ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, οὐ
τροπὴν δεξάμενον, οὐ φυρμῷ
συγχυθέντα Πανάμωμε.**

Ό Είρμος.

«Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὑψους
δύναμιν, τοῦ βοῶν σοι, Ἀγιος, ὁ ναὸς ὁ
ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης
Φιλάνθρωπε».

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Κάθισμα τοῦ Ἅγιου Ἡχος γ' Θείας
πίστεως.**

Θείω Πνεύματι πεφωτισμένος,
 ἀνεκήρυξας ἐν παρρησίᾳ, ὅρθιοδοξίας
 παμμάκαρ τὰ δόγματα, καὶ βασιλέα
 κατήσχυνας ἄνομον, ὑπερορίαις ἀδίκως
 στελλόμενος, Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν
 Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
 ἔλεος.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Τῆς Ἔορτῆς Ἡχος γ'
 Τὴν ὥραιότητα.**

Τῆς Θείας δόξης σου, ὅντως ἀπαύγασμα,
 καθὼς ἡδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ,
 τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὅρει
 μεταμορφούμενος, οἵς
 συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ
 ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ
 παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως
 βιῶντες· **Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.**

‘Ο Είρμος.

«Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν,
ἐνάλιος θὴρ οἶον ἐδέξατο, τῇ Παρθένῳ
δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα
λαβών, διελήλυθε φυλάξας
ἀδιάφθορον· ἡς γὰρ οὐχ ὑπέστη
ρέυσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
ἀπήμαντον».

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον τῆς Ἔορτῆς Ἡχος βαρὺς
Αύτόμελον.**

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς
ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε
ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ Η' τοῦ μηνός Αυγούστου, μνήμη τοῦ
Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ,
Ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ ὁμολογητοῦ.**

Στίχοι.

Ψυχὴς πολὺν θεὶς Αἴμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἡλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.
Ογδόη Αἴμιλιανοῦ ὀστέα δέξατ' ἄρουρα.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου
Μύρωνος, Ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ
Θαυματουργοῦ.**

Στίχοι.

Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρου πνέων,
Εὔωδίας πρόσεισιν ὀσμὴ Κυρίῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου Ἡγουμένου
Ὀρόβων.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων
μαρτύρων Ἐλευθερίου καὶ Λεωνίδου,
διὰ πυρὸς τελειωθέντων.**

Στίχοι.

Ἀμφοῖν ἀθλητῶν, οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ,
Ποινὴν κατακρίνουσιν οἱ πλάνοι φλόγα.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δέκα ἀσκηταί,
οἱ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.**

Στίχοι.

Βλαστήματα Θνήσκουσιν Αἰγύπτου δέκα,
Πληγαῖς ἐκείναις ίσάριθμοι ταῖς δέκα.

**Ταῖς τῶν Ἅγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
έλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**Στιχ. Αίνοῦμεν, εύλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

«Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος,
έξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς
ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς
Θεότητος, Παρθένους ἦν ὑπέδυ νηδύν.

Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὔλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

“Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῦλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

·Ο Είρμος.

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου,
πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος,
καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν
ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἴτοῦμεν
τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὅντας Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

'Εξαποστειλάριον τοῦ Ἅγίου Ὁχος β'

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

**"Οτε ὁ θὴρ ἐφώρμησε, κατὰ τῆς
Ἐκκλησίας, Λέων ὁ μιξοβάρβαρος ὁ
ἀκόρεστος Ἀδης, μὴ προσκυνεῖσθαι
κελεύσας, τὰς πανσέπτους Εἰκόνας, τότε
στερρῶς διήλεγξας, μάκαρ Αἴμιλιανέ, τὴν
βδελυράν, θεόμαχον αἴρεσιν τοῦ
τυράννου, ὑφ' οὗ πικρὰς ὑπήνεγκας,
ἐξορίας καὶ θλίψεις.**

'Εξαποστειλάριον τῆς Ἐορτῆς Ὁχος β'

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

**Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν
τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης
νῦν, ἐν Θαβὼρ τῷ ἄγιῳ, ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ
Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ,
δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα,
συλλαλοῦντες, μεθ' ὃν σε, Χριστὲ Σωτήρ,
σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν,
τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν
σωτηρίαν.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**

πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αύτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αύτοῦ·
Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς
εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο,
καὶ ἐκτίσθησαν.

"Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ
οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αύτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι

μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
"Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

"Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Θοίων.

Εὔφρανθήτῳ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ¹
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἴνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ,
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
αὐτῷ.

"Οτι εύδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ
ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
έλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν
χειροπέδαις σιδηραῖς

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὁσίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αὐτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.,

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εύήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ο Ἄναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,

εύχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος” Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
όψομεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ημέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Ἄγγελον είρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- “Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς**
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Ἄμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἀγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἔφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
σου Ἀγιε Ἅγιων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν

**Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ
Προσόμοια. Ἡχος β' Οἶκος τοῦ
Ἐφραθᾶ.**

”Ελαμψας Χριστέ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα,
τὴν σὴν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς
ούσιαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ ούρανοί, καὶ σὴ ἔστιν
ἡ γῆ.

Εἶξε σῶν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου,
σέλας Χριστὲ Σωτήρ μου, δεικνύον σε
Δεσπότην, καὶ Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί
σου ἀγαλλιάσονται.

Δεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν
δόξαν, σὺν Μωϋσῇ Ἡλίᾳ, ἐν ὅρει
Θαβωρίῳ, ὡς εἶδον Σῶτερ ἔφριξαν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος α'.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ
ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι
τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ
ὅρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε
Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν,
καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ
φωνῇς ἥκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ
μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι
εἷς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, **Υἱὸς**
μονογενῆς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Άγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου”Γψιστε,

**τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ'**).**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ὃῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Απολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς Ἡχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀἴδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.

Απολυτίκιον τοῦ Ἅγίου Ἡχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας Οδηγέ, ευσεβίας διδάσκαλε
καὶ σεμνότητος, τής οικουμένης ο
φωστήρ, αρχιερέων θεόπνευστον
εγκαλλώπισμα, Αιμιλιανέ σοφέ, ταίς
διδαχαίς σου πάντας εφώτισας, λύρα τού
Πνεύματος, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ,
σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

**(Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἐὰν δὲ θὰ γίνει ἡ Θ. Λειτουργία).**

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος βαρύς.

Εύφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.
Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς
μου.

ΤΡΙΤΗ Ι΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

**Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα 15:29-38.**

Ἄδελφοί, τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι
ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ
ἔγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν

νεκρῶν ; τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἦν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἥθη χρηστὰ ὄμιλίαι κακαί. Ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσιν· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Ἀλλὰ ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίω δὲ σώματι ἔρχονται; ἄφρων, σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἡ τινος τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ Θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἡθέλησε, καὶ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

Άλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος β'
 Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται
Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
 ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 ἔξανθήσει.

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
 Εὐαγγελίου.
 Είρηνη πᾶσι.**

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον ἀγίου
Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ι΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον, κα' 23 – 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς
τὸ ιερὸν καὶ διδάσκοντι προσῆλθον
 αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
 λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα
 ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἔξουσίαν
 ταύτην; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγὼ λόγον ἔνα,
 ὃν ἔὰν εἴπητέ μοι, κάγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ
 ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. τὸ βάπτισμα τὸ
 Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ
 ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ'
 ἐαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ
 οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατὶ οὖν οὐκ
 ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ἔὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ
 ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον,
 πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς
 προφήτην. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ
 εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ
 αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
 ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ύπέρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπέρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

'Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὅν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

‘Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ τῇ Πόλει ταύτῃ
εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντας Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων **Χριστός ο αληθινός** Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
έπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

**ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ο Ἄναγνώστης: Ἄμην.

**ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
2023.**

ΤΡΙΤΗ. Ι' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ. .

„Ηχος πλ. δ'.

**Μνήμη τοῦ Ἅγιου Αίμιλιανοῦ,
Ἐπισκόπου Κυζίκου.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.**

Αμήν.

**Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦ ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
Ἄρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὔσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχος α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς
σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν
ὅρῃ ἀγίω αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος β'. Ἐτοιμάζων ὅρη ἐν τῇ ἴσχυΐ
αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ
μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς Ἰμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος δ'. Τὰ ὅρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ
προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἄμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

Άντίφωνον Β'.

Στίχος α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς
ὅρεσι τοῖς ἀγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Γίὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ
Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Στίχος β'. Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας
Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα,
Ιακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Γίὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ
Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Στίχος γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ
σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Γίὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ
Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Στίχος δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος.
καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Γίὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ
Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρί καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
**Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Άμήν.**

Ο μονογενὴς Γίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, Εἶς ὅν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**”Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ'.

**Στίχος α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν
αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν**

ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ

στόματί μου.

Ὕχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ

**Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδύναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.**

Στίχος β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ¹
τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγίων.

Ὕχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ

**Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδύναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.**

Στίχος γ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή
ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ὕχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει Χριστὲ ὁ

**Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δόξαν σου, καθὼς ἡδύναντο. Λάμψον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι.**

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν Ἡχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
 Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ
 μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι
 Ἄλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς Ἡχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ
 Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
 δόξαν σου, καθὼς ἡδυναντο. Λάμψον καὶ
 ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ
 ἀῖδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
 φωτοδότα δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Ἡχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας Οδηγέ, ευσεβίας διδάσκαλε
 καὶ σεμνότητος, τής οικουμένης ο
 φωστήρ, αρχιερέων θεόπνευστον
 εγκαλλώπισμα, Αιμιλιανέ σοφέ, ταίς
 διδαχαίς σου πάντας εφώτισας, λύρα τού
 Πνεύματος, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ,
 σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Ἀπολυτίκιον Τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Ἡχος βαρὺς Αύτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς
 ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου,
 Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε
 ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
 νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
 κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
 Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο Θεὸς ὁ Ἄγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό¹
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
 Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ²
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὅντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ

έπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
δόσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

"Οτι ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεί, **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Άμήν.**
Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος βαρύς.
Εύφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς
μου.

ΤΡΙΤΗ Ι΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα 15:29-38.

Ἄδελφοί, τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι
ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ
ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν
νεκρῶν; τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν
πᾶσαν ὥραν; καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω,
νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἦν ἔχω ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἴ κατὰ
ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἔφεσῷ, τί
μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται,
Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ
ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε·
Φθείρουσιν ἡθη χρηστὰ ὄμιλίαι κακαί.
Ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε,
ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσιν· πρὸς
ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Ἄλλὰ ἐρεῖ τις· Πῶς
ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι
ἔρχονται; ἄφρων, σὺ ὃ σπείρεις οὐ
ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὃ
σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον
σπείρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι
σίτου ἡ τινος τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ Θεὸς
δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἡθέλησε,
καὶ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον
σῶμα.

Άλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος β'

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ
κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται
Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἔξανθήσει.

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.**

Είρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου ἀγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ι΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου, κα' 23 – 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς
τὸ ιερὸν καὶ διδάσκοντι προσῆλθον
αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἔξουσίαν
ταύτην; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγὼ λόγον ἔνα,
ὅν ἔὰν εἴπητε μοι, κάγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ
ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. τὸ βάπτισμα τὸ
Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ
ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ'
ἔαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ
οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατὶ οὗν οὐκ

έπιστεύσατε αύτῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ
ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὅχλον,
πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς
προφήτην. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ
εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ
αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
έξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ

τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**”Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.**

Σοφία.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**”Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καί
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

“Οπως ύπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

‘Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ύποδεξόμενοι.

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ

καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ ἄγίου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ᾧν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ

Ἄγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῦν τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ως προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Γεννητοῦ, μεθ' οὗ εύλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.
 Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

Ἄγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.

**Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς

**Ούρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.**

- **Καὶ πάλιν ἔρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.**
- **Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ
Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.**
- **Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.**
- **‘Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**
- **Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.**
- **Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
➤ Ἄμήν.**

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

“Ἐλεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.

**Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.**

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

“Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

“Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

**Εύχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
”Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.**

**Τὸν ἐπινίκιον ὑμνον ἄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**”Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσσανὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**”Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**”Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν

Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
 Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
 Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
 Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
 τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
 Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
 τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
 Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ύμνοῦμεν, σὲ εύλογοῦμεν, σοὶ
 εύχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

"Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
 τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
 παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**'Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
 ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
 ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ**

**όρθοτομούντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

Καὶ ὃν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
Ἀγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,

σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὦπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ
ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ

θυσιαστήριον είς ὄσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
Θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἱτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

‘Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὔχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ᾖν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ

σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἅγιων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.**

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ύποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
όχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγίου κοινωνίαν.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
έλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἅνω τῷ Πατρὶ

συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
έλέησον με. (3).**
Πρόσχωμεν.
Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.

**Εἰς ἄγιος, εῖς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.**

Κοινωνικὸν.
**Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἄλληλούϊα.**

**.Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἄμην.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ῆχος β'

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἀφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωήν αιώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

΄Απόλυσις.

**ΙΕΡΕΥΣ: Ό ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ
μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν
ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων,
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ίκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προιδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ**

πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
օσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
έλεησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.